

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (toliau — teismas) sprendimas naikintinas dėl tokių priežasčių:

1. Teismas pažeidė Europos Bendrijų Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, nusprendęs, jog ieškinys dėl 2007 m. gegužės 4 d. Komisijos sprendimo (dėl nacionalinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų paskirstymo plano, kurį Estija pateikė pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB⁽¹⁾) 1 straipsnio 3 ir 4 punktų, 2 straipsnio 3 ir 4 punktų bei 3 straipsnio 2 ir 3 dalių priimtinas. Teismas klaidingai pripažino ieškinį priimtiniu dėl viso sprendimo, nors ieškovė išdėstė panaikinimo pagrindus tik dėl 1 straipsnio 1 ir 2 punktų, 2 straipsnio 1 ir 2 punktų bei 3 straipsnio 1 dalies.
2. Teismas padarė klaidą dėl direktyvos 9 straipsnio 1 ir 3 dalių, nustatydamas Komisijos kontrolės įgaliojimų bei jos kompetencijos pagal direktyvos 9 straipsnio 3 dalį apimtį, neteisingai išaiškinęs vienodo požiūrio principą bei direktyvos tikslą. Paskirstymo planai nėra klasikinės direktyvos įgyvendinimo priemonės, vertinamos *a posteriori*. Jeigu būtų pritarta tam, kad kiekviena valstybė narė naudotųsi nuosavais, netikrinamais duomenimis, kultų nevienodo valstybių narių vertinimo pavojus. Tačiau direktyvos tikslai gali būti pasiekti tik tuomet, jei leidimų paklausa viršytų pasiūlą. Būtina skirti maksimalų visų paskirstytinų leidimų kiekį bei visų paskirstytinų leidimų kiekį.
3. Teismas neteisingai išaiškino gero administravimo principo apimtį. Už paskirstymo plano paruošimą atsakinga valstybė narė, o Komisija turi užduotį ne ištaisyti jo spragas, o įvertinti paskirstymo plano atitiktį direktyvai.
4. Teismas teisinių požiūriu klaidingai įvertino Komisijos sprendimo nuostatas, padaręs prielaidą, jog 1 straipsnio 1 ir 2 punktų, 2 straipsnio 1 ir 2 punktų bei 3 straipsnio 1 dalies negalima atskirti nuo kitų Komisijos sprendimo nuostatų, ir panaikines visą sprendimą. Iš tikrųjų nuostatos nėra neatsiejamos, nes iš Komisijos sprendimo struktūros ir pagrindimo aiškiai matyti, kad kiekvienas 2 straipsnio punktas neatsiejamai susijęs su atitinkamu 1 straipsnio punktu, tačiau nėra neatskiriamas nuo kitų 2 straipsnio punktų. Tas pats pasakytina apie 1 straipsnio punktus.

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).

2009 m. gruodžio 7 d. Portugalijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-385/05 *Transnautica* — *Transportes e Navegação SA prieš Komisiją*

(Byla C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Portugalijos Respublika, atstovaujama L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha

Kitos proceso šalys: *Transnautica* — *Transportes e Navegação, SA*, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— Patenkinti Portugalijos valdžios institucijų prašymą atidėti sprendimo priėmimą dėl šio apeliacinio skundo kol Bendrasis teismas priims sprendimą dėl jos prašymo tiek, kiek procese pagal trečiojo asmens skundą reikia išnagrinėti ne tik bylos teisinius, bet ir faktinius klausimus.

— Panaikinti 2009 m. rugsėjo 23 d. Bendrojo teismo sprendimą, priimtą byloje T-385/05, kuriuo panaikinamas 2005 m. liepos 6 d. Komisijos sprendimas REM 05/2004, kuriuo atsisakoma išieškoti ir grąžinti kai kuriuos muitus *Transnautica*, ir

— Priteisti iš *Transnautica* bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė tvirtina, kad Bendrasis teismas klaidingai nusprendė, kad Portugalijos valdžios institucijos padarė klaidą nustatydamos visuotinę garantiją, naudojamą aptariamose tranzito operacijose, ir taikydamos jos kontrolę.

Apeliantė taip pat tvirtina, kad neįmanoma nustatyti priežastinio ryšio tarp tariamai Portugalijos valdžios institucijų padarytų klaidų ir vėlesnio prekių nepateikimo muitinės kontrolei ir mano, kad nusprendamas kitaip, Bendrasis teismas pažeidė Sąjungos teisę.

2009 m. gruodžio 11 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Estijos Respubliką

(Byla C-515/09)

(2010/C 63/40)

Proceso kalba: estų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Marghelis ir K. Saaremäel-Stoilov

Atsakovė: Estijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/21/EB⁽¹⁾ (dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo, iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų arba bet kuriuo atveju nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Estijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

— Priteisti iš Estijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą į nacionalinę teisę baigėsi 2008 m. gegužės 1 dieną.

⁽¹⁾ OL L 102, p. 15.

2009 m. gruodžio 11 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Tanja Berger prieš Tiroler Gebietskrankenkasse

(Byla C-516/09)

(2010/C 63/41)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Tanja Berger

Atsakovė: Tiroler Gebietskrankenkasse

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 (dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje⁽¹⁾) 1 straipsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad ši nuostata pusės metų laikotarpiui taikoma taip pat ir asmeniui, kuris pasibaigus dvejus metus pagal įstatymą trukusiam darbo santykių sustabdymui po vaiko gimimo su savo darbdaviu susitaria pratęsti vaiko priežiūros atostogas dar pusei metų, siekdamas gauti vaiko priežiūros pašalpą ar atitinkamą kompensaciją įstatyme nustatytą maksimalų laikotarpį, ir kuris po to nutraukia darbo santykius?

2. Tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 1 straipsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad ši nuostata pusės metų laikotarpiui taikoma taip pat ir asmeniui, kuris pasibaigus dvejus metus pagal įstatymą trukusiam darbo santykių sustabdymui po vaiko gimimo su savo darbdaviu susitaria pratęsti vaiko priežiūros atostogas dar pusei metų, jei šiuo laikotarpiu šis asmuo gauna vaiko priežiūros pašalpą ar atitinkamą kompensaciją?

⁽¹⁾ OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

2009 m. gruodžio 15 d. Tartu Ringkonnakohus (Estijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus prieš Veterinaar- ja Toiduamet

(Byla C-523/09)

(2010/C 63/42)

Proceso kalba: estų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tartu Ringkonnakohus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus

Atsakovė: Veterinaar- ja Toiduamet